

JAROSLAV VÁLEK

FIGURA S RELIKVIÍ (FIGURE) kolorovaná ocel, 60 cm, 1996

SITUACE (SITUATION) tvářené hranaté trubky, 100 cm, 1996

Jaroslav Válek

Narozen: 1954 Uherské Hradiště
Studium: 1969 - 1973 SPŠ Břeclav
Osvojení řemesla v rodinné kovárně.
1977 - umělecký kovář v DK Praha
1989 - člen asociace uměleckých kovářů U.S.A.
1991 - studijní pobyt v U.S.A.
Specializace: Užití kovářských a svařovaných technologií pro ocelovou plastiku a šperk.
Člen asociace kov a šperk Praha.
Žije a pracuje ve Veselí n. M.,
698 01, Partyzánská 914, tel. 0631/322126

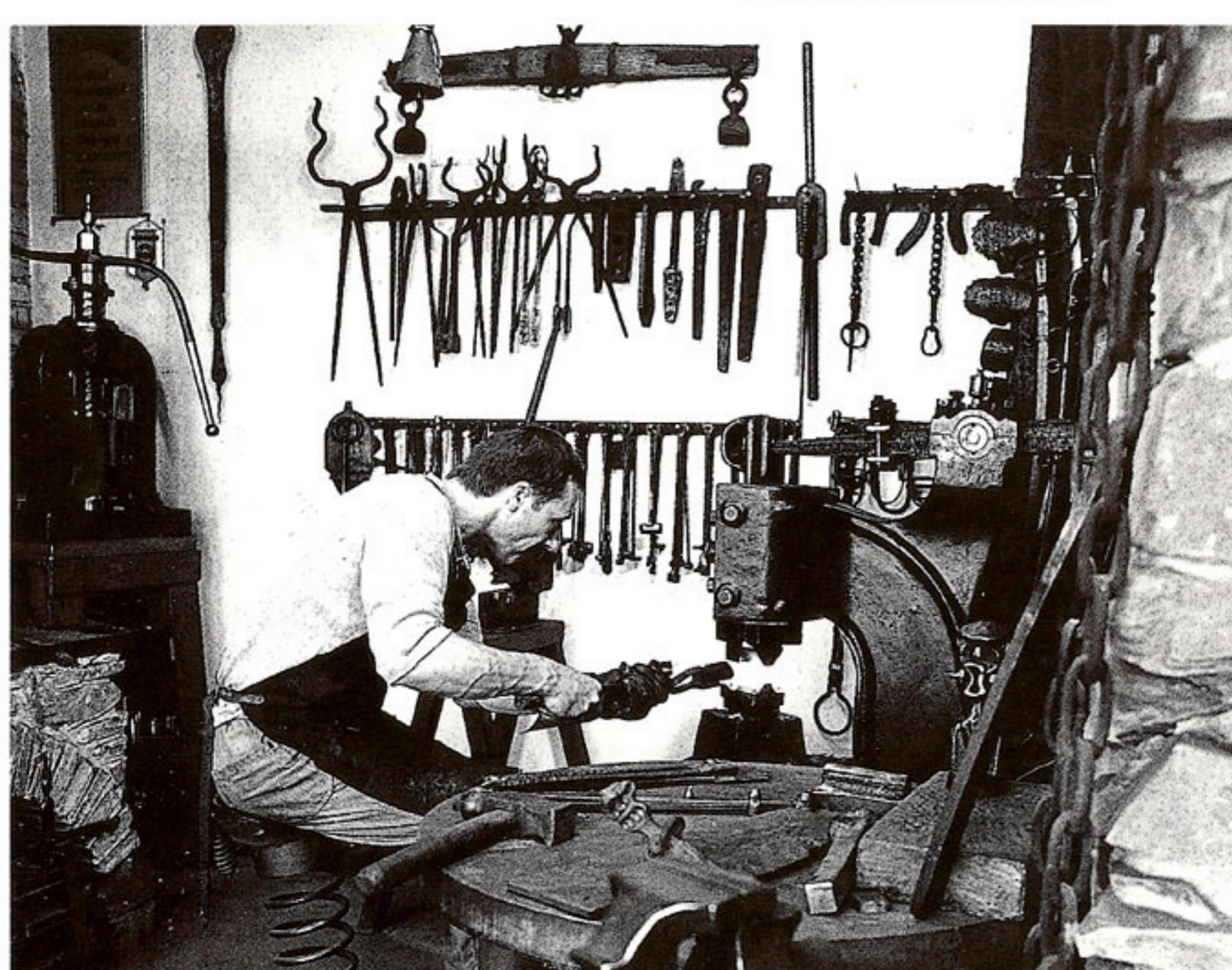
Samostatné výstavy:

1989 - Praha - diplomatický klub (s S. Holým)
1990 - Uherské Hradiště - Slovácké muzeum
1991 - Veselí nad Moravou - Kulturní dům (s M. Kočíšem)
1992 - Strakonice - Hrad

1992 - Praha - Galerie Vltavín (s H. Čápotou)
1993 - Kyjov - Galerie Doma
1993 - Uherské Hradiště - Galerie Slováckého muzea (s M. Kočíšem)
1993 - Schweinfurt SRN - Galerie Am Schrotturm (s F. Burantem)
1994 - Praha - Galerie Vltavín
1995 - Uherské Hradiště - Filmová škola
1995 - Praha - kostel sv. Vavřince
1996 - Praha - Galerie Vltavín

Účast na společných výstavách:

1988 - 1995 - Hefaiston hrad Helfštýn
1987 - 1991 - Veselí nad Moravou, skupina 5-ti
1990 - Mnichov
1991 - Madison, GA, U.S.A.
1992 - Minneapolis, MN, U.S.A.
1994 - Jablonec n. N. - Muzeum skla a bižuterie

V poslední době pracuji s hranačními trubkami, které mi velmi vyhovují pro možnost konfrontace geometrické formy oproti deformaci, k níž tíhnu a která je vlastní technologii, kterou užívám při práci na svých sochách.

Vesmírný řád geometrické uspořádanosti proti věčnému chaosu člověka.

Při práci se snažím zhodnotit destrukci do kvality zamýšleného tvaru, jež je pak v protikladu k čisté geometrii použitého materiálu.

Proti realitě života a jeho pogromům vytvářím své fetiše, figurální kované plastiky, jež podobny loutkám jsou pevně zakotveny v mé mentalitě. Rídím se hlavně intuicí, nechávám se vést prací a důvěruji jí. Je to metoda přímé práce v hmotě železa, většinou bez počátečního konceptu. Při práci využívám a snažím se uchopit náhodu, možná to ani náhoda není, ale označuji tak něco, čemu předcházela léta dřiny a hledání.

Ve všech těch figurách - loutkách chci vyjádřit ideu, ne zrovna radostnou, a to, že bez pokroku mění se pouze kostýmy a kulisy v lidské tragikomedii od pravopředku po dnešní časy.

Jaroslav Válek
Veselí nad Moravou
1995

Recently I have been working with angular pipes that are very suitable for my intentions: I can express the confrontation of geometrical form with deformation of which I am inclined. Deformation is a part of technology I use when I create my sculptures.

The universal principle of geometrical order against the perpetual chaos of a human being

In developing my sculptures I am trying to form the destruction into the quality of intended shape, as a counterpoint to pure geometry of the material I use.

I create my obsessions against the reality of life and its disasters: figural forged sculptors. They resembling marionettes - are deeply rooted in my nature. I am led by my intuition; I let my work lead me. I trust my work. this is the method of direct work with iron mass, usually without the initial conception.

I am making use of chance and trying to get hold of it. It may not be chance: this expression denotes something arising from years of toil and seeking. Through all my figures - marionettes I am trying to express an idea which is not very cheerful: the fact that without progress, only costumes and wings are changing in the human tragicomedy from the very beginning till our era.

Jaroslav Válek
Veselí nad Moravou
1995